

mitatione; idè est, quia præsumit Papa, qui ita fieri vult, quod Religio curam habet examinandi ad tempus Ministros omnes huius Sacramenti, de sufficientia in scientia, & rectitudine morum; vt in nostra sit de triennio in triennio, per P. Provinciam, Priorem Conuentus, & alium seniore: secundo anno suæ visitationis, ita disponitur in 2. part. Constit. nostr. cap. 7. num. 2.

Omnes istæ opiniones manent damnatæ, ad minus, vt iam tetigi, implicite in illa huius Decreti clausula, nimirum: *Tenore presentium decernimus, & declaramus Bullam Cruciatæ Sanctæ nihil novi iuris induxisse, nullumque privilegium continere quoad approbationem Confessoriorum, & c.*

1239 Dico 2. quod præcipue, & expressè damnatur in hoc Innocentii Decreto, opinio asserens, quod approbatus ab Ordinario in vna Diocesi, eligi per Bullam Cruciatæ poterat in qualibet, id est, vbique terrarum, si ad quamlibet terrarum partem, vel Dioceses transferantur habentes Bullam, seu sumentes eam legitime, pro anno suæ publicationis; quamvis in nulla alia esset approbatus; quam opinionem sustinuit Enriq. lib. 3. de poenitent. cap. 6. numer. 7. vbi plures refert Doctores; item Ledesm. in Summ. tract. de poenitent. cap. 13. conc. 1. dub. 7. Suarez de poenitent. disput. 28. sect. 7. num. 7. & 10. & plures alii, quos refert Trullenc in Bull. lib. 1. §. 7. cap. 1. dub. 2. num. 7.

Itaque declarat Papa; vt §. anteced. dixi, quod Confessor approbatus in vna Diocesi, non potest per Bullam in alia, vbi approbatus non est, eligi; etiamsi poenitentes, qui per Bullam eligunt, subditi sint illorum Ordinarios, qui Confessarios approbassent. Et Confessiones sic factas, id est, à Confessario electo per Bullam, sed non approbato in territorio, vbi eligitur, & confessiones excipit, nullas, irritas, & invalidas facit. Et prædictam opinionem damnat, vt falsam, temerariam, scandalosam, & in praxi perniciosam.

1240 Dico 3. quod hic manet, etiam damnata opinio affirmans pro Regularibus, quod sufficiebat, vt semel approbati fuissent, vt vbique terrarum per Bullam eligerentur; quod erat commune, vt testificat Silveira, tom. opusculorum, opusc. 2. resol. 23. quæst. 14. num. 73. fundamentum huius opinionis erant verba Bullæ Plumbeæ, & Latinæ, scilicet: *Et quoad Regulares semel tantum approbati fuerint.* Hoc itaque per hoc Decretum Innocent. XII. damnatum expressè manet; quia in eo Pontifex Regulares expressat in sua declaratione illis verbis: *Vt Confessarii, tam Seculares, quam Regulares, quicumque illi sint.*

1241 Inquires nunc: Vtrum in hoc Decreto maneat damnata illa opinio communis contra communem, quæ affirmat, quod Regularis ab vno Episcopo approbatus, potest in aliis, vel omnibus Dioc-

Diocesibus, Sæcularium Confessiones audire, sine nova illius, vbi eligitur approbatione? Quam videre potest in Curs. Moral. tom. 4. tractat. 18. cap. 4. punct. 2. §. 4. num. 75. & 76. & ex hac opinione ortum habuit illud proloquium: *Regularis semel approbatus, vbique approbatus.*

Respondeo manere dictam opinionem damnatam, tam ex hoc Innocentii XII. quam ex Clementis X. Decreto; vt ego in Foro conscient. tract. 1. cap. 1. §. 5. num. 45. & 47. iam adverti, & breviter declaravi; ibi namque posui verba Clementis X. ex suo Decreto, expedito Romæ, die 19. Iunii, anno 1670. quod incipit: *Superna magni, & c.* quod affert Silveira, tom. opusculorum, opuscul. 2. resol. 23. quæst. 16. num. 93. dicit ergo Pontifex, de Regularibus loquendo, in hac forma: *Adhæc Religiosos ab Episcopo ad Confessiones Sæcularium in sua Diocesi audiendas approbatos, non posse in alia Diocesi, eas absque Episcopi Diocesani approbatione audire, quamvis poenitentes subditi sint, eius Episcopi, à quo ipsi Religiosi iam fuerant approbati.* Cui Decreto resistere non possumus, nec dicendo: hanc fuisse decisionem pro aliquo Regno, Provincia, aut Diocesi; sicut de Breui Innocentii X. quod incipit: *Deum sicut accepimus,* & hanc eandem, quæ Clementis X. ordinationem, seu declarationem, circa Regulares continet; & tamen plurimi non admittunt, dicentes

illud Decretum continere tantum decisionem inter Episcopum Angelopolitanum D D. Ioannem de Palafox, & Patres Societatis; & cum sit quid odiosum, non est extendendum ad omnes Dioceses, quod pro illa decisum est; sic explicabat Curs. Moral. tom. 4. tractat. 18. cap. 4. punct. 2. §. 4. num. 28. Admitto tanti Authoris solutionem, quamvis Diaa. 10. part. tract. 14. & 4. misc. resol. 23. & alii convicti verbis Decreti Innocent. X. adhæserunt sententiæ neganti. Hoc inquam de Clementis X. decreto, non est sustinendum, cum pro omnium Regularium, vbique degentium directione expeditum sit. Nec aliud commune valet effugium, plura Apostolica decreta (nescio, an protervitatis nostræ malitia) tangens, & aliqua, etsi non omnia, infringens, nimirum, Decretum hoc Clementis X. receptum non esse. Non inquam valet, nam licet pro aliis, vel aliquo in eo contento, supplicatio ad Sedem Apostolicam intervenerit, sit, vel non sit, quoad hanc tamen partem, hic positam, ita receptum est, vt in Toletana Diocesi dentur licentiæ, pro Confessariis Regularibus, in illa approbatis, posita clausula, vt observetur Decretum Clementis X. Et quomodo probare valent in hoc puncto, non esse receptum qui nituntur hoc asserere? Indagare namque possunt in tam secretissimo foro, in praxi adhuc esse contrariam opinionem? Iudico, quod nec ipsi, qui eam ostendunt,

Decretum Innocentii XII. & hanc uniuersalem approbationem docet Suarez, & certam, tom. 4. in 3. part. disp. 28. sect. 4. à num. 18. Petrus de Ledesma in Summ. cap. 13. conc. 1. dub. 9. §. *De la resolution*, & c. Petrus Valer. verb. *Absolutio*, different. 1. num. 16. Trullenc in Bull. lib. 1. §. 7. cap. 1. dub. 4. num. 2. & 3. Mendo in Bull. disp. 21. cap. 4. num. 66. & est commune contra Gutier. lib. 1. qq. Canonic. cap. 17. numer. 21. & aliquos alios. Videantur citati Authores. Quare supposita hac uniuersali approbatione, id est, *pro vbique terrarum*, ubique per Bullam Cruciatæ Parochus eligi potest: nam etsi ipse ratione sui Beneficii solum in oves suæ Parochiæ iurisdictionem habeat, habet tamen ubique approbationem; & hac supposita, Papa per Bullam iurisdictionem illi concedit, ut ubicumque eligatur, ut potè, qui ubicumque approbatus est, ut suprâ §. 1. num. 1223. explicui.

1246 P. Fr. Ioannes à Sanctissima Trinitate, qui prosequutus fuit, & in lucem dedit secundum volumen Chrisolis Theolog. Moral. Patris Fr. Andrea à Sancto Ioseph, in verb. *Parochus*, n. 97. impugnat, me citat. in Foro conscient. num. 797. prædictam resolutionem; & ait, quod quamvis approbatio Parochi non sit ab Episcopo, sed ab Ecclesia, quæ idoneum iudicat Sacerdotem ad confessiones audiendas, eo ipso, quod in eo sit Parochi provisio, ei-

que tribuitur Parochi titulus; nego tamen, ait prædictus Author, quod ea approbatio, & idoneitas sit uniuersalis, & absoluta, ad excipiendas in toto orbe terrarum confessiones fidelium, sed limitata pro sua tantum Parochia, & ad summum pro Episcopatu, ubi Parochia illius sita est.

Cui impugnationi respondeo ex doctrina dicti Andrea à Sancto Ioseph in 1. tom. Chrisolis, verb. *Approbatio*, num. 24. (quamvis applicatio illius doctrinæ non tenet in ordine ad Bullam) quam ego affero in Foro conscient. tractat. 1. cap. 1. §. 2. num. 8. videlicet, quod approbatio in Confessoribus est quid distinctum à iurisdictione; approbatio enim est iudicium approbatiuum Superioris de sufficientia, seu aptitudine huius Sacerdotis ad ministrandum Pœnitentiæ Sacramentum; iurisdictione autem est habere subditos, in quos possit ministerium, ad quod habilis iudicatur, exercere: Illa ergò sola sufficientia, scilicet, à Superiore probata, non sufficit, ut de facto ad praxim deducat illud; sed requiritur ista, nempe, iurisdictione, ut validè absolvere possit.

1247 Vnde iuxta extensionem territorii præbentis approbationem, erit extensio, & amplitudo approbationis; & ideò approbatio Episcopi, si absoluta fuerit, & absque limitatione aliqua, pro toto eius Episcopatu extenditur: ergò si Papæ territorium est totus orbis terrarum, cur eius approbatio

aliqui concessa, vel quibusvis uoluerit Ministris elargiri, absoluta, & sine limitatione aliqua, non erit pro toto ipsius territorio, scilicet, uniuerso mundo? Et consequenter limes in ea positus absque solido erit fundamento.

1248 Sed non ex hoc sequitur, quod ex vi præcisè huius approbationis possit ita approbatus in toto Orbe ministrare Pœnitentiam: nam ut benè inquit ipse P. Fr. Ioannes à Sanctissima Trinitate, Parochus ex vi sui Beneficii curati, nec oves alterius Parochi confiteri valet. Quid ergò illi deest? Iurisdictione, hoc est, ut subditos ipsi tribuat, qui eos ex iure ordinario habet proprios, ut alter Parochus de sua Parochia, aut D. Episcopus in tota sua Diocesi, in qua Parochiam habet ipse Parochus, aut parte illius, pro qua uoluerit, aut alter Episcopus in sua, ea extensione, aut limitatione, qua placuerit ipsi, aut Summus Pontifex in tota Ecclesia, omni amplitudine, vel minus iuxta eius voluntatem. Et sic necessum est distinguere inter approbationem, & iurisdictionem, seu id, quod *Licentias* appellamus, & unum cum alio non confundere, & advertere, quod approbatio sola non sufficit, ut Pœnitentiæ Sacramentum administraretur, sed insuper requiritur in Ministro delegato, de quo, ut iam tetigi, loquitur Decretum Innocentii XII. iurisdictione, hoc est, ut dentur ipsi oves, nempe subditi, ab illo, qui ordinariam habet iurisdictionem,

ut in illos suum exerceat ministerium. Et ista iurisdictione tribuitur per Bullam approbato à Papa; unde si hæc iurisdictione elargitur approbato, & Parochus est approbatus *pro vbique terrarum*, eligibilis erit per Bullam Cruciatæ *vbique terrarum*.

1249 Ex quo manent satisfactæ instantiæ P. Fr. Ioannis à Sanctissima Trinitate, quas ibi adducit: Prima, quod Parochus ex vi sui Beneficii nequit administrare extrâ suam Parochiam, alia Sacramenta: ergò nec Pœnitentiam: Concedo antecedens, & nego consequentiam, si loquatur in vi Bullæ Cruciatæ: quia per istam, solum pro pœnitentia ministranda tribuitur iurisdictione, non pro aliis: Secunda, quod etiam sine Bullæ privilegio, posset ubique terrarum confessiones excipere: nam pro vbique terrarum approbatus est. Sed contra: nam approbatio sine iurisdictione non sufficit; & istam tribuit per Bullam Papa. Et ex ea, iuxta extensionem approbationis, potest Sacramentum Pœnitentiæ ministrare: & sic, si approbatio fuerit absoluta, & sine limitatione aliqua, extendetur iuxta extensionem territorii dantis, nimirum pro toto Orbe terrarum: quia mundus totus territorium est Papæ, qui absolute, & sine limite tribuit, ut dictum est, Parochi approbationem.

1250 Et hunc assensum practica securum iudico, ad hoc enim sufficiebat assumptum huius Decreti esse quid odiosum; quod

sequi, se audeant ad praxim reducere, suæ ruinam conscientia timentes.

1242 Est etiam per præsens Innocentii XII. Decretum, damnata hæc opinio: nam etsi in eo solum de Confessariis per Cruciatæ Bullam eligendis, fiat sermo; tamen ad suam declarationem firmandam, vel ut melius dicam, fortius intimandam, se refert Decreto Clementis X. relato; dicendo, iam per illud, & Pauli V. & Urbani VIII. determinatum, & prolatum esse, quod hic declarat. Ex quo sequitur, tum, quod licet admittamus, nullo modo concedentes, Decretum Clementis X. receptum non fuisse, iam Innocentius XII. per hoc suum Decretum novum firmat, & roborat Clementis X. Decretum, illudque confirmat; ut videri est exemplo Decreti Alexandri VII. damnantis 45. propositiones, quod initio suæ expeditionis, & deinceps vsque ad Innocentium XI. infirmam acceptationem, & praxim deservit; at tamen ex quo Innocentius XI. damnavit 65. propositiones, robor, & firmitatem accepit; ea causa, quia ipse Innocentius XI. refert Alexandri Decretum, dicendo, se prosequere in declarando, & damnando, quod suus prædecessor, nempe Alexander VII. incepit; & hoc modo firmavit eius Decretum; & plus meo videri est, quod Innocentius XII. ostendit respectu Decretorum Clementis X. Pauli V. & Urbani VIII. nam Innocentius XI. loquitur non de

suis damnationibus, sed de damnatione aliarum propositionum, seu opinionum, quas Alexander damnavit. Innocentius autem XII. meminit Decreti Clementis X. & aliorum, ut suum firmet, & confirmet; unde alterum ab altero robor, & efficaciam accepit. Tum etiam sequitur, quod Innocentius XII. in præsentis Decreto damnat, ad minus implicite, vel potius, supponit damnatam, eam opinionem, de approbatione, ubique terrarum, in favorem Regularium, semel quod ab vno Episcopo sint approbati; cum ita clarè supponat in eo, hoc esse iam decisum, seu damnatum à Clemente X. qui in suo Decreto, ab Innocentio XII. citato, de Regularibus absque privilegio Bullæ tractat. Quod ego certissimum iudico.

1243 Dico 4. damnari etiam in hoc Decreto Innocentii XII. opinionem asserentem Parochum posse eligere approbatum in alia Diocesi, pro suis ovibus confitendis, licet in ea, ubi Confessiones audit, approbationem non habeat. Fundatur hæc opinio in iure antiquo; vsque huc, ut videbatur, non innovato; ut potest videri in Trullenc in Bull. lib. 1. §. 7. cap. 1. dub. 3. num. 16. Ratio, quod damnata sit, est: quia per hanc damnationem Innocentii XII. declaratur, quod Concilium Tridentinum exigit in Confessario, approbationem in ea Diocesi, ubi confessiones excipit. Et non ideo tollitur illud ius Parochorum, scilicet, quod possint committere suas

suas ovès confitendas, cuicumque alio Parocho, etiam alterius Diocesis: quia Parochus habet pro tota Ecclesia approbationem, ut §. sequenti, num. 1249. dicam: Insuper cuicumque approbato, etsi careat iurisdictione, etiam delegata, dummodo approbatus sit in ea Diocesi, ubi confessiones audit.

Quæ omnia, vnicò verbo, benè intellecto, clausa sunt, nimirum, nullum Confessarium, sive Sæcularem, sive Regularem, gaudentem delegata iurisdictione, posse adhuc per Bullam Cruciatæ Confessiones Sæcularium audire, nisi approbatus sit ab Episcopo, in cuius territorio eas excipit.

§. III.

DE HIS, QUÆ IN HOC Decreto Innocentii XII. non damnantur.

1244 **Q**uamvis hoc Innocentii Decretum declaret, Sanctæ Cruciatæ Bullam nullum privilegium concedere quoad approbationem Confessariorum, contra formam Concilii Tridentini, ut præcedentibus §§. visum est; non tamen damnat eas opiniones, quæ secluso privilegio Bullæ, & attento iure Tridentini, extendunt approbationem, ex aliquibus circumstantiis, vel exponentium, vel exponentium, contra alias, quæ limitant approbationem. Cum ergò Bulla Cruciatæ supponat in cali-

bus referendis approbationem probabilem, non erit contra præsentem damnationem, quod iuxta extensionem approbationis probabilis, extendatur & iurisdictione per Bullam elargita: nam licitum est in his opinione uti probabilis; quod exemplis clarius patebit. Hoc ergò supposito.

1245 Dico, non damnari in hoc Innocentii Decreto, primò: quod Parochus, licet à non habentibus Bullam Cruciatæ, non possit ad confessiones eligi, nisi tantum à suis ovibus, tamen ab omnibus, qui illa gaudent, eligi potest *ubique terrarum*: nam est probabilissimum, quod approbatio Parochi est pro toto orbe, ex eo, quod approbatio illius non est ab Episcopo, de qua loquitur Decretum, sed ab Ecclesia, quæ semel collato Beneficio Parochiali eum constituit habilem pro ministerio Sacramenti Pœnitentiæ (dummodo ei non limitetur approbatio, ex defectu scientiæ, aut morum.) Vnde sicut ab Ecclesia approbatur, sic & eius approbatio universalis, sicut illa, debet esse. Quæ quidem universalis approbatio erat illi ex antiquo iure, in quo Concilium Tridentinum non tetigit, sess. 23. cap. 15. sed potius distinctionem facit, illis verbis: *Nisi aut Parochiale Beneficium, aut approbationem ab Episcopis, qua gratis detur, obtineat*; ubi ut vides, differentiam ponit Beneficii Parochialis, ab approbatione Episcoporum; & de hac secunda præcisè loquitur De-

strictè interpretandum venit, sistendo fidelitèr in litterali præcise intelligentia terminorum; cum ergò ex vna parte Decretum hoc Innocent. loquatur solum de approbatione D. Episcopi, non est extendendum ad approbationem Parochi: quia inter vnã, & aliam distinctionem ponit Concil. Trident. Et cum ex alia sit probabilissimus assensus Suarez, & aliorum, quos citavi, nimirum, quod approbatio Parochi est pro *vbi-que terrarum*, non datur ratio, cur prædictus ita fundatus infirmetur. Et non est idem asserere, quod approbatio pro vna Diocesi sufficiat ad audiendas confessiones in aliis Diocesis, vbi minister approbationem non habet, quod damnatum est; ac affirmare, quod approbatio, non solum est huius Diocesis, sed etiam ab Ecclesia, seu pro tota Ecclesia; & quod in quolibet Diocesi est approbatus Parochus; ex eo, quia approbatio eius est à Papa, cuius territorium est totus mundus. Vnde, quamvis solum sit probabile, quod Sacerdos in tali, vel tali territorio est approbatus, probabilitate satis fundata, poterit ministrare Pœnitentiam per Bullam Cruciatæ, per quam à Papa iurisdictio tribuitur. Igitur cum sit probabilissimum, vt probatum relinquo, quod Parochus approbationem habet, *pro toto Orbe terrarum*, poterit per Bullam Cruciatæ ministrare Pœnitentiæ Sacramentum, illam habentibus in toto illo: quia Papa iurisditionem per illam con-

cedit approbato in illo loco, vbi ex illa eligitur ille.

1251. Secundò, non damnatur opinio asserens, quod ille, qui absolute, & simpliciter fuit approbatus, cum iurisditione tamen limitata ad partem alicuius Diocesis, possit per Bullam Cruciatæ in tota illa eligi; quia absolute in tota illa est approbatus, vt iam probavi supra §. 3. numer.

1237. Tertiò, non damnatur, quod approbatus pro oppido rusticorum possit in tota illa Diocesi eligi per Bullam Cruciatæ à similibus personis: quia pro illis in illa Diocesi approbatus est; vt supr. loco citat. dixi num. 1236.

1252. Quartò, non damnatur, quod Parochus, qui Beneficium curatum renuntiavit (non si eo privatus est defectu scientiæ, aut morum) & qui iuxta probabilem opinionem, suam approbationem retinet (etsi contrarium probabilius sit) absolvere possit Sacramentalitèr eligentes eum per Bullæ privilegium, & alias gratias per approbatum administrandas, illis iuxta indigentiam distribuere: quia etsi iurisditionem ex se non habeat, habet tamen iuxta probabilem opinionem, approbationem, qua licitè vti potest; & Papa tribuit illi per Bullam iurisditionem in eligentes eum per illam; ita Rodriguez in addit. ad §. 9. numer. 3. in fin. & Cruz apud Dian. 1. part. tract. 11. resol. 8. Hoc autem intelligitur, non vbi que terrarum, quia caret Beneficio tribuen-

bente eum honorem, seu qualificationem, sed pro Diocesi, vbi Parochus extitit: quia in ea examinationem suæ sufficientiæ habuit.

1253. Quintò, non damnatur opinio affirmans, quod approbatus in vna Diocesi possit eligi per Iubilæum anni Sancti in alia Diocesi, vbi approbatus non est: quia præsens Decretum loquitur de electione per Bullam Cruciatæ: & cum damnatio sit quid odiosum, extendenda non est. Item, & approbatus pro viris tantum, poterit per huiusmodi Iubilæum à foeminis eligi eadem ratione.

Quod dicitur de Iubilæo anni Sancti, intelligendum est etiam de illo, quod in ingressu sui Pontificatus, vel ex alia gravi circumstantia concedit Papa, ad similitudinem anni Sancti; hoc est contra P. Olmo in sua Apologetica responsione, pagin. mihi 332. col. 1. in fine, qui asserit, esse damnatam hoc Innocentii XII. decreto, istam opinionem. Quem sequutus sum in Foro conscient. tractat. 1. §. 3. num. 26. & non me retracto; sed cum sit distinctum privilegium, Bulla Cruciatæ, & Iubilæum anni Sancti, non est, vt dixi, damnatio extendenda ad Iubilæum, de quo non loquitur hoc Decretum, sed sistendum in privilegio Bullæ, de quo agit; & hoc etiam eadem ratio detur in vtroque. Præterea sufficiens disparitas invenitur: nam Iubilæum anni Sancti rarò conceditur, & Bulla est privilegium quotidianum, & ex hac parte expositum vsibus inordinatis, non ser-

vato Innocentii XII. decreto; illud verò celebrius, cumulatius, plenissimum, & pro vna vice. Bulla frequentissimè vtitur, & non ita amplum, & celebre; quamvis vtilissimum, & magnum; sed tunc cum possis, securiorè elige viam.

1254. Sextò, non damnatur, quod Regularis approbatus ab Ordinario, absque sui Prælati præsentatione, & etiam si, eo repugnante, possit per Cruciatæ Bullam eligi, in Diocesi, vbi approbatus est; quia verè est ab Ordinario approbatus; ita Trullenc in Bulla lib. 1. §. 7. cap. 1. dub. 6. num. 7. cum Ledesma, & Acosta, Villalob. 1. part. tractat. 9. diffic. 50. num. 4. Dian. 1. part. tractat. 11. resol. 13. fine. Talis tamen Regularis, vt alibi dixi, non potest privilegijs Ordinis vti; simili modo potest per Bullam eligi, qui post approbationem prohibitus est à suis Prælati, ne confessiones secularium audiat; dummodò non sit prohibitio ex defectu scientiæ, aut morum ad confessiones pertinentium; ita Villalob. & alii citati, qui affirmant, quod erunt confessiones validæ, etiam absque privilegio Bullæ; delinquent tamen iuxta gravitatem prohibitionis; Trullenc, num. 8.

1255. Septimò, non damnatur opinio affirmans, quod Moniales possunt per Bullam eligere Confessarium ab Ordinario approbatum in Diocesi, vbi à Moniale eligitur: quin obstat huic asserito quoddam Decretum Gregorii XV. id prohibentis, eo quod tale

Decretum, aut non susceptum, aut suspensum est in Hispania ex Breui Urbani VIII. vt videre est in Torrecill. tom. 1. de consultis, tractat. 2. conf. 4. à n. 15. qui cum pluribus Authoribus id affirmat.

1256 Dices, quod obstat Decretum Clementis X. quod incipit, *Superna magni Patris*, expeditum Romæ, anno 1670. de quod iam dixi §. præcedenti, num. 1246. verba ergo Clementis Papæ circa hoc sunt: *Et generaliter approbatos ab Episcopo ad personarum secularium confessiones, nequaquam censi approbatos ad audiendas confessiones Monialium sibi subiectarum, sed egere quoad hoc speciali Episcopi approbatione.*

Respondeo, quod prædictum Decretum (quod tantum videtur loqui de Monialibus Episcopo subiectis, & de Regularibus Confessoribus respectu istarum, eo quod totum Decretum de Regularibus tractat) intelligi debet absque privilegio Bullæ Cruciatæ; & sic, quod quilibet Confessor approbatus ab Episcopo, non eo ipso ex hac generali approbatione maneat approbatus pro confessionibus Monialium; & intelligitur hoc approbatione expedita, & practicabili ex defectu iurisdictionis in eas. Cæterum, si ab alio Superiori respectu Episcopi acquirat ille, qui simpliciter, & absolute est approbatus, id est, absque defectu aliquo, iurisdictionem pro earum Confessionibus, manebit expedita, & practicabilis prædicta approbatio ab Ordinario; & istam

expeditionem, seu iurisdictionem tribuit Papa per Bullam approbatam, & per illam electo.

1257 Quare iudico, quod Moniales, quæcumque sint, possunt eligere per Bullam Confessarium approbatum ab Ordinario, qui eas absolvat à mortalibus non reservatis; etsi ex licentia Prælatorum absque huius materiæ limitatione Bullam Cruciatæ accipiunt, etiam à reservatis; & non improbabiler, saltem pro aliquo singulari casu, etiam absque licentia Prælati Bullam possideant, iuxta dicta in Foro conscient. tract. 1. cap. 1. §. 9. num. 88. & 89. Sic explicat hanc Decreti Clement. X. partem doctissimus Pater Torrecill. citat. videatur à numero 44. Approbatus intelligitur in ea Diocesi, vbi confessiones Monialium excipit. Insuper addo, quod vt suspicor, & quasi absolute iudico, prædictum Clementis Decretum non est in Hispania quoad hanc partem receptum; vide Torrecill. citat. num. 30. Cupio non scrupulose procedere in tota hac materia, sicut nec in quolibet; benè tamen circumspicere, vt exigunt, & prudentialiter.

Dixi, quoad hanc partem receptum non esse, nam quoad limitationem approbationis Regularium semel approbatorum pro aliis Diocesibus, certum iudico obligare propter dicta §. præced. num. 1246.

1258 Octavo, non damnatur opinio affirmans, posse Regularem eligere per Cruciatæ Bullam

Con

Confessarium solum approbatum per suum Prælatum Regularem, videlicet Generalem, aut Provinciale; quia quilibet istorum suus est Ordinarius. Et Concil. Trident. nihil innovavit respectu Regularium in Ordine ad electionem Confessarii; sic affirmat Sairus, disp. 49. num. 11. Dian. in additionibus, resol. 4. 1. part. tract. 3. miscellanium, resol. 47. Fr. Ludovicus à Cruce in explicat. Bull. disp. 1. cap. 2. dub. 24. qui citat Filiucium, & Bonacin. & non improbabiler iudicat Trullenc in Bullam, lib. 1. §. 7. cap. 1. dub. 10. num. 3. in fine. Item illam tenet Thom. Hurtad. tom. 2. resol. moral. tract. 12. dub. 3. pagin. mihi 453. qui hanc partem probabiliorem appellat; plures pro ea referens: & ita docet Regularem per Bullam Cruciatæ posse absolvi, tam ab approbato à suo Prælato Regulari, Generali, scilicet, aut Provinciali, quam ab approbato à solo Episcopo, illius Diocesis intelligitur, in qua Regularis eligens commoratur, aut divagatur; idem docet fusius Torrecilla post Decretum Innocent. XII. tom. 6. Apolog. sect. 3. à num. 985. pag. mihi 379. cap. 2. pluribus pro se citatis.

Et nota 1. in hac opinione, quod approbatus à suo Prælato Regulari potest esse secularis, etsi alias Sacerdos simplex, videlicet, cum licentiam habet Regularis se confitendi cum simplici Sacerdote, inspectis, seu servatis sui Ordinis legibus.

Nota 2. posse Regularem confiteri per Bullam Cruciatæ cum seculari approbato ab Episcopo, etiam si sui Ordinis copia approbati non careat (maximè si Bullam ex licentia sui habeat Prælati) nam Bulla concedit illam habenti, vt cum approbato ab Ordinario confiteri possit.

1259 Opinio ista satis probabilis apparet, & merito: tum ob tot per dictos viros eam amplectentes: tum ob rationem benè in Tridentino fundatam, cum Concilium nihil disponat circa approbationem pro Confessoribus Regularium, & Cruciatæ Bulla nihil innovat, sed potius se conformat cum illo, vt Innocentius XII. videretur declarare illis verbis: *Tenore presentium decernimus, & declaramus, Bullam Cruciatæ Sanctæ nihil novi iuris induxisse, &c.* Ergo nec Bulla Cruciatæ, nec præfens Innocentii Decretum aliquid innovant circa approbationem Confessoriorum; & potius se conformant cum Tridentino; sed hoc Sacrosanctum Concilium solum pro Confessoribus secularium disposuit, & præcipit approbationem ab Episcopis in illorum Confessoribus non pro Regularium Confessarii: ergo Bulla Cruciatæ, & hoc Innocentii Decretum, quæ cum Tridentino se conformant, & nihil in hoc innovant; nec etiam exigunt approbationem ab Episcopo pro Regularium confessionibus; vide Cursum Moralem, tom. 4. tractat. 18. cap. 4. in explicatione Decreti In-

Y no

nocent. XII. quæ noviter inserta est; ubi hanc partem sequitur, quam ego cum eo amplector.

1260 Negare tamen non possum contrariè partis probabilitatem, quam aliquando, quin ex eo inficiar, in Foro conscient. sequutus sum, ob similia præiactæ opinionis fundamenta: tum plurimum notæ in scientia famæ viro- rum, qui pro ea sunt: tum ratio- nis in Bulla, & hoc Innocent. de- creto stabilitæ non contemnendæ, quam hoc discursu formo: nam liberum est privilegium concedenti eam, quam voluerit, for- mam, seu conditionem apponere; sed Bulla Cruciatæ, & expressius hoc Innocent. Decretum indisci- minatim pro adipiscendis illius gratiis à Confessario ministratis petit in eo approbationem ab Episcopo: ergò ut Regulares Bul- læ privilegiis, quæ à Confessario dispensanda sunt, gaudeant, de- bent à Confessario ab Episcopo approbato ministrari. Maior pa- tet, minorem probò: nam Decre- tum Innocentii explicans, seu de- clarans Ministrum à Bulla petitum, hæc habet verba: *Confessarii, tam Saculares, quam Regulares, qui- cumque illi sint, in vim dictæ Bul- læ Cruciatæ à pœnitentibus ad au- diendas eorum Sacramentales Con- fessiones electi, nullatenus confes- siones huiusmodi audire valeant, si- ne approbatione Ordinarii, & Epif- copi Diocesani Loci, in quo ipsi pœ- nitentes degunt, & Confessarios eli- gunt.* Iungo ergò nunc hæc tria in *vim Bullæ, & nullatenus valeant*

confessiones audire, & sine appro- batione Ordinarii, & Episcopi Dico- cesani. Ac si Pontifex diceret, si confessio sit faciendæ, non in vim Bullæ, quilibet cuiuscumque status sit, sua gaudeat exemptione, seu privilegio, ut Regulares, qui con- fiteri possunt cum approbato à suo tantum Prælo Regulari, ut- potè Tridentinum non tangit in eorum Confessoribus, sed id stare permittit iuxta antiqua iura, pri- vilegia, seu consuetudinem. At verò si *in vim Bullæ* voluerit con- fessionem facere, & eius gratiis perfrui, volumus, ut confesio- nem faciat cum approbato ab Or- dinario, non utcumque, sed Epif- copo Diocesano, qui examina- tos, & sufficientes inventos appro- bat: nam cum Sanctæ Bullæ Cru- ciatæ tot, tam magna, & eximia privilegia, & gratias concedit, vo- luit sapiens, & prudens Ecclesia, ut ministrarentur à Ministro in scien- tia probato, qui bene sciat quid ministret, & quando debeat ne- gare, quando verò elargiri. Et ad quid Innocent. XII. declarans Bul- lam Cruciatæ adderet: *Et Epif- copo Diocesano, si non intenderet, ut per ipsum tantum ministraren- tur gratiæ Bullæ?* Sufficeret nam- que dicere: *Sine approbatione Or- dinarii.*

1261 Et vrgetur satis: quia præsumere non debemus, quod Bulla, aut hoc Innocentii Decre- tum contineat clausulam, aut ver- bum aliquod superfluum, inane, vacuum, & sine fructu, seu effectu; sed si non includerentur, seu intel-

li-

ligerentur, in ea clausula Confes- sarii pro Regularibus, iam ut ina- nis, & sine effectu præsumere- tur talis clausula; nimirum, *Sine approbatione Ordinarii, & Epif- copi Diocesani*: ergò in illa debent Regularium Confessores includi, ut inanis non præsumatur. Mi- norem, in qua viget difficultas, probò: nam si id, quod hæc opi- nio probat, non intenderet Inno- centius, sufficeret, quod Bulla Cru- ciatæ apponeret *Confessarius*, non addendo: *Approbatus ab Ordina- rio*, id est, *Episcopo Diocesano*, iuxta declarationem Innocentii: cum nullus Confessor delegatus possit Confessiones audire, sine approbatione sui Prælati, respec- tive sumpti. Ad quid ergò Bulla Sanctæ Cruciatæ addidit *Approba- tus ab Ordinario*, intelligens iuxta Innocentii declarationem, *Epif- copum Diocesano*, seu quasi Epif- copalem Diocesim habentem, si non intenderet, ut per eum ap- probatus sit Minister Pœnitentiæ Sacramenti, ut ab illo in vim Bul- læ administraretur? Et aliàs hæc eius clausula inanis, & frustranea esset.

1262 Nec obstat, si dicas, etiam Prælati Superiores Religio- num, Episcopalem iurisdictionem habent: ergò in illa clausula, *ab Ordinario, & Episcopo* illi intelli- guntur.

Contra: quia etsi Episcopalem iurisdictionem habeant: non ta- men in iuribus appellantur, quasi Episcopi Diocesani. Item, etsi id concedam, tamen quod non lo-

quatur hoc Innocent. Decretum de illis, vel in illo includantur, meo videri, patet: nam in eo dicitur, quod non valeat Confessor ita ap- probatus, ut illud exigit, audire confessiones subditi illius Episco- pi, à quo approbatus est, nisi in ea Diocesi, in qua approbatio- nem accepit; & sic *Confessarii* (verba sunt Innocentii XII. in hoc decreto) *tam Saculares, quam Regulares, quicumque illi sint, nullatenus confessiones huiusmodi audire valeant, sine approbatione Ordinarii, & Episcopi Diocesani Loci, in quo ipsi pœnitentes degunt, & Confessarios eligant. . . . etiamse pœnitentes illorum Ordinarium, qui Confessarios electos approbassent, subditi forent.* Sed apud nos, & alios Regulares (apud quos id in- terdictum non sit) potest appro- batus à Prælo Regulari pro suis ovibus excipere Confessiones earum extra Provinciam Provincialis approbantis: ergò in approbatio- ne exacta ab isto Decreto Inno- centii XII. non includitur appro- batio Prælati Regularis.

1263 Confirmatur iterum: nam illæ duæ particulæ decreti, *nullatenus, & nisi*, tribuunt for- mam verbis, *audire valeant*, pri- ma nimirum, *nullatenus*, est ex- clusiva; secunda, videlicet, *nisi*, est determinans, seu restringens in ea materia, seu classe supra quam cadit: nunc ergò, supra quam clas- sem personarum cadunt, *Ly nul- latenus, & Ly nisi*? Respondeo, quod supra *Confessarii audire va- leant*, quæ sunt verba decreti: er-

V 2

gò